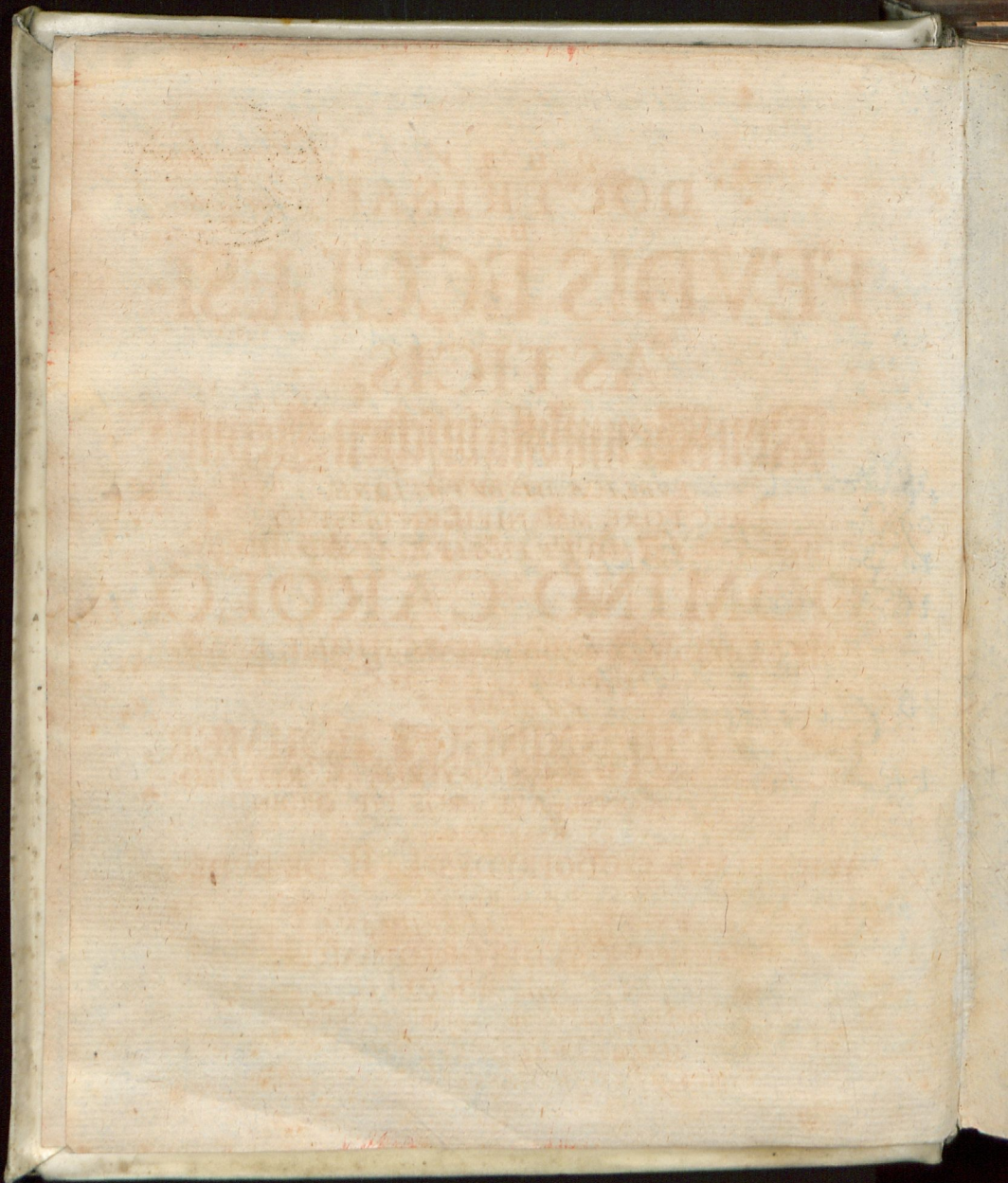

1. De feudis Ecclesiasticis. R. J. H. Böhmcr. R. W. Paeckel.
2. De jure et statu hominum propriorum a servis Germaniae non Romanis derivando, et de usu hujus doctrinae. R. J. H. Böhmcr. R. F. Schröter.
3. De jure retentionis ex diversa etiam causa competente. R. J. F. Ludovici. R. C. H. Hacke.
4. de mandato ad heredes transeunte ad L. 57. ff. de heredi. R. H. a. Coccej. R. C. L. Förster.
5. De computatione graduum cognationis. A. Coccej. R. C. H. Vnde.
6. De jure Rofflinis. A. Coccej. R. Sittmayr à Melden.
7. De jure et facto. R. H. Coccej. R. J. W. Wallig.
8. De rebus morae facultatis. R. A. Coccej. R. J. C. Zubrodt.
9. De servitutibus naturalibus. R. H. Coccej. R. J. D. Hörner.
10. De successione nepotum. R. Coccej. R. A. H. Mandelsloh.
11. De paribus sententis iudicium et arbitratorum. R. C. H. Horn. R. F. P. de Reibnitz.
12. de remissione tacita pignoris vel hypothecae per acceptationem chirographi novi aut fideiussoris. R. C. Thomasiq. R. F. Schrooter.
13. De abusu mandatorum sine clausula. R. H. Coccej. R. R. C. H. Homberg.
14. De fuga. R. H. Coccej. R. J. D. Köper.
15. De finibus b. fidei in praescriptionibus de jure canonico. R. H. Coccej. R. J. C. Laurentiq.
16. De conjugibus bona gratia divertente. R. J. D. Reinhardt. R. C. J. Rothmahler.

17. De Antidoto R. H. Coccej. R. P. de Clappicht.
18. De reductione ad artificium boni viri. R. H. Coccej. R. C. F. Sammann.
19. De herede fideiussore occ. l. ult. C. de Evict. R. S. B. Freyer. R. J. C. Hildebrand.
20. De renunciationibus et reservationibus filiarum illustrium. R. H. Coccej. R. J. P. Bartholdy.
21. De felonia Domini J. G. Hartung. R. J. C. Klacig.
22. De dote omnium bonorum occaf. l. 4. C. de jure dotium. M. J. A. Neuber.
23. De nominatore ad parochiam. P. J. P. Doding. R. J. A. Froemer.
24. De abusu insignium Principis. S. F. Willenberg. R. J. F. Heleher.
25. De Pacti reservativi efficacia A. Hildebrand. R. C. M. Linck.
26. De Incendiis. R. J. P. Slevozt. R. L. A. Hamburger.
27. De jure Ministrorum exigendi a Principe demissionem. P. A. de Kurelhaufen. R. J. S. Boenigke.
28. De libertate statz Regii. R. H. Coccej. R. A. Crumfust.
29. De Regimine usurpatoris Rege ejecto. R. J. Coccej. R. J. W. de Schmettau.
30. De auctoritate publica ad pignoris seu hypothecae publicae constitutionem necessaria. S. Schweder. R. B. Brang.
31. De jure collectandi non sives H. Doding R. J. S. Becker.
32. De solaris ex superficie praestando. R. P. Slevozt. R. J. A. Bucking.

33. De negligentia Ministrorum Principem non obligan-
te. R. C. Wildvoegel. R. H. C. Viethaler.
34. Quae sit genuina resolutio causae controversiae
circa causas ea hereditationis liberorum.
R. H. de Couer. R. P. C. Hugo.
35. De Praerogativa. R. J. H. Meyer. R. J. W. Weiss.
36. De dispositione testamentaria in feudis. R. J.
P. Streit. R. C. P. Amling.
37. De his quae in fraudem legis fiunt. R. J. P. Streit.
R. J. J. Schwartz.
38. De Tutoris datione. R. M. Rhodig. R. J. G. Baro.
39. De exceptione moratoria. J. Busck.
40. De ^{causa} iure hereticos. R. H. Coccej. R. Carol. d'orville.
41. De Silentio. R. J. C. Winter. R. H. J. Eynander. dist. 1. 14.
42. De vero debitore sententia absoluto. R. H. Coccej.
R. H. D. Trutenig.
43. Charactero Status Imperii. R. H. Coccej. R. F.
W. del Mühler.
44. De Successione Fisci. J. E. Spielmann.

THESES ORDINARIÆ ^{9.}
EX
Jure Naturæ & Gentium
DE

SERVITUTIBUS
NATURALIBUS,

PRÆSIDE

DN. HENRICO COCCEJO,

U. J. D. & Profess. Ordin.

Jur. Nat. & Gent.

RESPONDENTE

JOH. DIETERICO HÖRNER,

Franc.

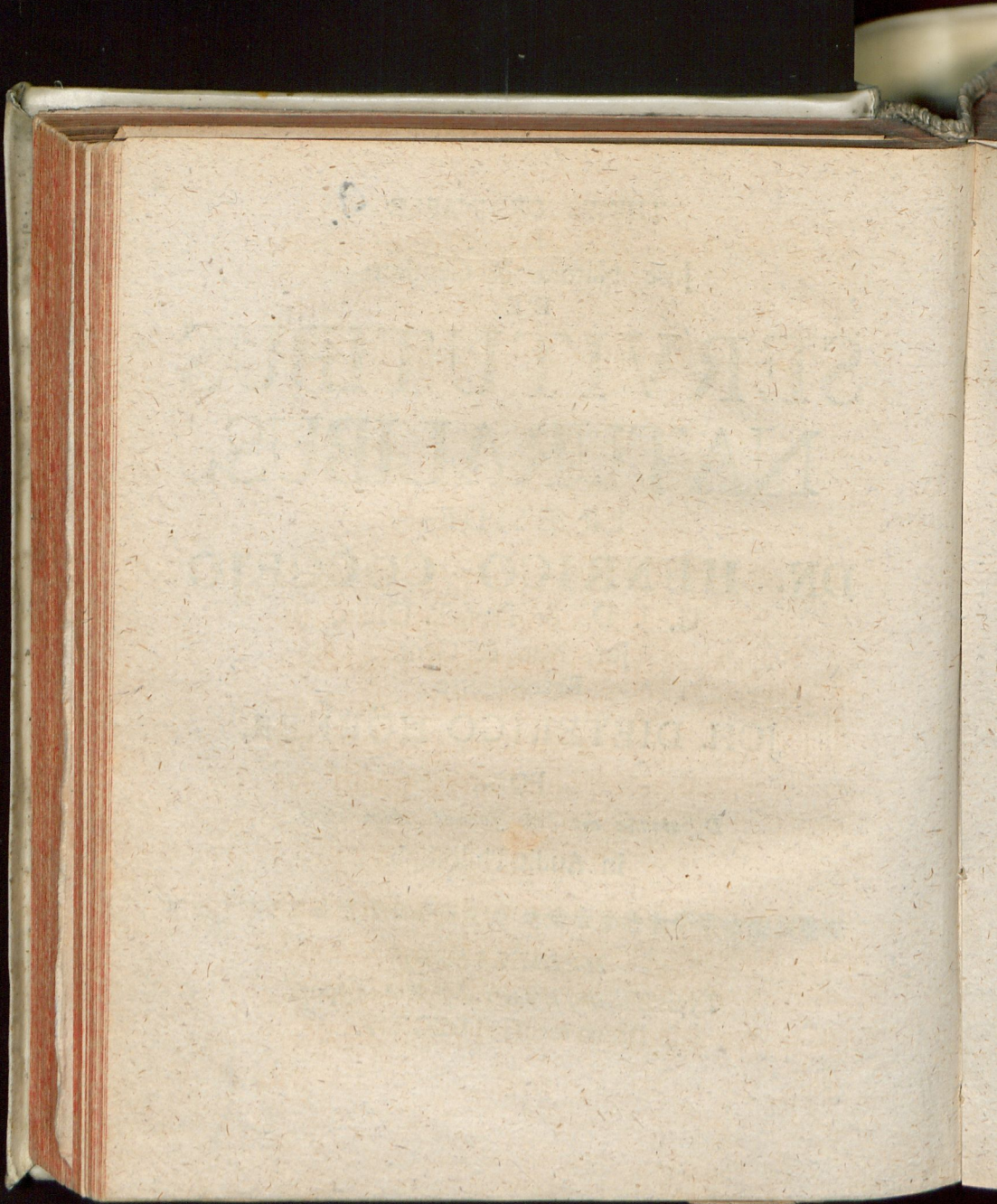
Disputandæ die 18. Januar. Anno 1673.

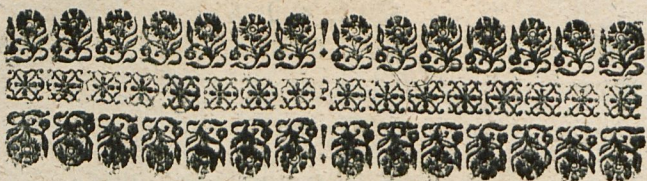
in Audit. Philosoph.

HEIDELBERGÆ

Typis *Wilhelmi Walteri*. Academ. Typogr.

Denuo recusa M DCC XIV.

TH. I.

Non tantum jus & libera
facultas hominis in res su-
as à naturâ est ; sed & ju-
ris ac libertatis illius in-
ter vicinos quædam pri-
vatio, quæ nihil aliud est, quam ser-
vitus.

TH. II.

Natura enim vicinorum consvetudi-
nes ac officia devinctura, commoda
eorum mutuis necessitatibus ita junxit,
ut sæpe, quam uni commoditatem nega-

☼ (*) ☼
vit, eam alter ex necessitate ac natura
prædii sui præstare alteri cogeretur.

TH. III.

Est ig. *Servitus naturalis*, qua prædi-
um ex necessitate natura sua à prædio vicino
aliquid pati & excipere cogitur. Neque ea
tantum inter vicinos privatos, sed & in-
ter territoria & populos vicinos locum
habet: Ut scil. vicini vicinorum com-
modis *inservire per naturam cogantur*,
adeoque natura ipsa servitutum iis impo-
nat.

TH. IV.

Talis initio servitus est, fluminis in
alicujus fundo vel territorio orti, aut il-
lac transeuntis, ad vicinum decursus: ha-
tenus enim inferior vicinus naturaliter
servit superiori, ut ab ipso flumen, qua
illud naturalem suum cursum continuat,
fundo suo excipere cogatur: quod incom-
modum

☉ (3) ☉
modum compensatur populo piscationis
aliisque usibus.

TH. V.

Non igitur potest vicinus inferior aggeribus, aut aliis obstaculis, cum damno superioris, impedire naturalem fluminis cursum, adeo ut talis contra naturæ institutum tentata obstructio omnino justam belli causam præbeat.

TH. VI.

Hinc est, quod mutato naturali fluminis cursu, prior alveus ad vicinos dominos redeat: quia scilicet, ejus usus sublata servitute, iterum cum proprietate consolidatur.

TH. VII.

Hinc est quod Insula in flumine nata iisdem vicinis pro rata cedat: quia scilicet, liberata illa est à servitute fluminis ferendi, adeoque ad proprietatem pleno jure redit.

TH. VIII.

Hinc quoque intelligitur quantum sæpe Jcti Romani à juris Nat. dispositione recesserint. Etsi enim & illi agnovissent servitutes naturales, cum tamen naturæ vim, autore ejus non cognito, haud intellexerint, non mirum, sæpius eos in determinandis naturæ institutis ac juri- bus hallucinatos esse.

TH. IX.

Male igitur insularum & alveorum jura ad modos acquirendi dominii retulere, vel vicinis adquiri dixere: quia nunquam dominium à vicinis abiit, sed salva proprietate solus usus servitute ablatum fuit; qua sublata usus proprietati iterum co- luit: est enim alveus pars vicini prædii; qua cursu naturali fluminis abrepta prædium ea parte serviit. TH. X.

Male Jcti Cajus & Alphenus agrum
à flu-

à flumine totum occupatum, & postea relictum addicunt vicinis prædiis: cum proprietas non abierit à veteri domino, sed usus & possessio. Unde difficultas illa Caji, qui ex vitiosa sua ratione vitiosum jus deducens illud usu non obtinere confessus est.

TH. XI.

Male Proculus in casu *L. 56. §. 1. de A. R. D.* novum alveum à flumine relictum æqualiter utrique vicino tribuit: quia in illo casu constat, utriusque prædium non æqualibus alvei spatiis servire; sed alveum qua parte antea insula enata erat, jam tunc ad alterum vicinum rediisse: adeoque ea parte jam ante consolidatio facta fuit.

TH. XII.

Æqualiter autem tunc demum videtur utrique restituendus alveus, quando propter antiquitatem fluminis sciri non potest

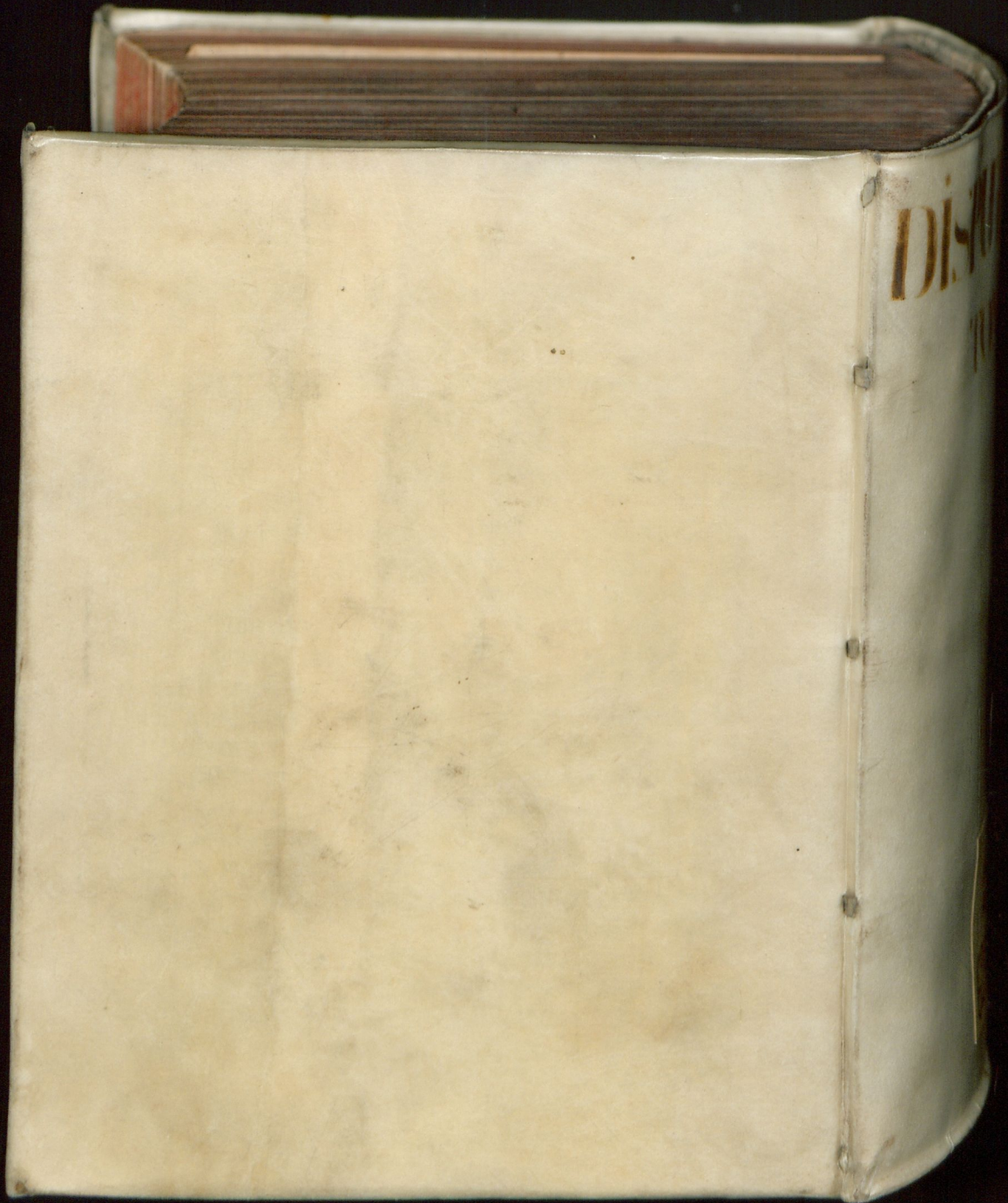
potest, cui prædio & quousque alvei usus per flumen ablati sit: in dubio E. æqualiter dividendus videtur, quod & JCti statuunt.

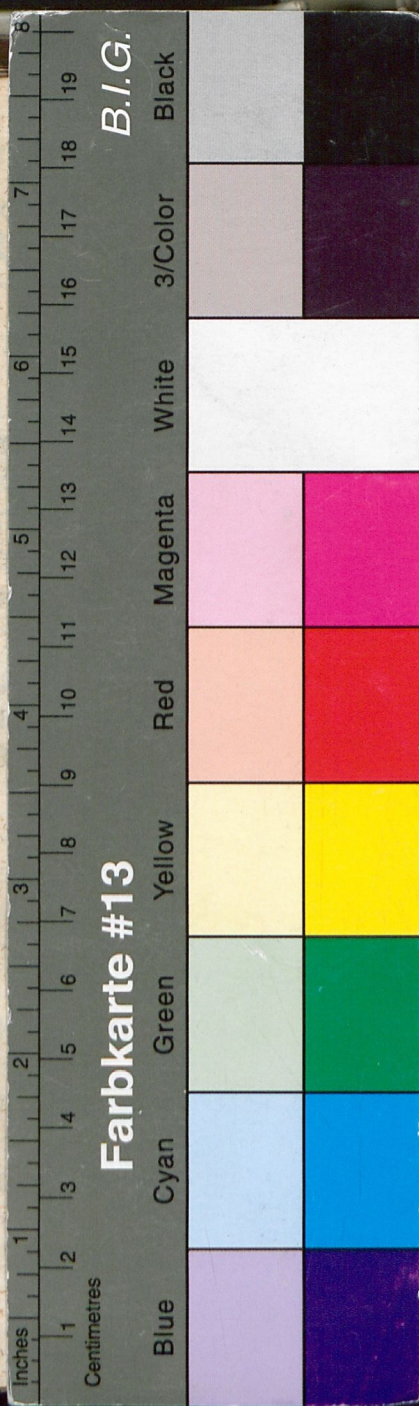
TH. XIII.

Sed nec hoc rationi convenit. Nam successoribus ejus domini, cui primò flumen partem fundi abstulit, s. per successionem, s. pro emptionem aut alio titulo fundus ille ad ipsos perveniat, nunquam æstimatur ille fundus pro magnitudine, quæ continet partem alvei: nec quisquam volet, fundum flumini, in primis majori, proximum sub hac æstimatione sibi adjudicari, sed tantum usq; ad ripam. Fundo E. ab alveo separato, à privatorum dominio eximitur, & cum insulis nascentibus ad populum, aut Principem, qui vice populi est, jure pertinet.

FINIS.

THESES ORDINARIÆ 9
EX
Jure Naturæ & Gentium
DE

SERVITUTIBUS NATURALIBUS,

PRÆSIDE
DN. HENRICO COCCEJO,

U. J. D. & Profess. Ordin.
Jur. Nat. & Gent.

RESPONDENTE

JOH. DIETERICO HÖRNER,

Franc.

Disputandæ die 18. Januar. Anno 1673.

in Audit. Philosoph.

HEIDELBERGÆ

Typis *Wilhelmi Walteri*. Academ. Typogr.

Denuo recusa M DCC XIV.

